MEDICAL SOCIETY
OF LONDON

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

ACCESSION NUMBER

PRESS MARK

GLOXIN, B.J.

XXII 6

OBSERVATIONES BOTANICAE

IN ALMA UNIVERSITATE ARGENTINENSI

MEDICI ORDINIS CONSENSU

IMPETRANDAE VENIAE ERGO

HONORES ET PRIVILEGIA

DOCTORIS MEDICINAE ADIPISCENDI

DISPUTATORIIS EXERCITIIS

IN AUDITORIO ACADEMICO MAIORI

DIE I. DECEMBRIS MDCCLXXXV.

SOLENNITER DISCUTIENDAS PROPONIT

BENIAMIN PETRUS GLOXIN

COLMARIENSIS

CIVITATIS PATRIAE PHYSICUS DESIGNATUS.

SOCIETY OF LONDON·MEDICAL

Dr Falconer from the author

ARGENTORATI

E PRELO DANNBACHIANO

STANNO ROLANDI ET IACOBI.

CIVITATIS COLMARIENSIS

PERILLUSTRI REGIO PRAETORI

MAGNIFICO MAGISTRATUI

PRUDENTISSIMO SYNDICO

PATRIAE PATRIBUS OPTUMIS

SACRUM.

PROOEMIUM.

NOVAS aliquot rarasque inſtructiſſimi Horti Academici Argentoratenſis plantas, ſpeciminis inauguralis loco, exhibere animus eſt, quam rem nonnullos miraturos eſſe exiſtimo, qui ſtirpium cognitioni aequum pretium haud ſtatuentes morbos unice agitandos eſſe autumant ab iis quibus impetrandorum doctoralium honorum cauſa aliquid ſcribendum eſt, aut praeter illos ea tantum tractanda eſſe quae proxime ad humani corporis fabricam aut medicamentorum virtutem pertinent. Quae falſa multorum inhaerens menti opinio praeclaris complurium in celeberrimis Belgii, Sueciae, Germaniae ſcholis Medicorum editis conſimilis argumenti libellis redarguitur. Ergo Zoilorum ejusmodi cenſurae ſecurus, quas maxime deſcriptione dignas judicavit & quarum delineandarum lubenter copiam fecit Praeceptor amatiſſimus (ita ſe vocari quorumcunque titulorum loco geſtit,) IOH. HERMANN Medicinae Doctor & Profeſſor, Horti praefectus, deſcribam & ſaltem quoad partem botanophilorum lectorum ob oculos ponam in charta effictas, additurus plura, niſi in aliis exſpectatus fruſtra flos ſpem fefelliſſet; quo *Mesembryanthemi longis teretibus foliis radicalibus* gaudentem ſpeciem refero, & *Ficum repentem*, & *Crassulae* ſine dubio *quadrifariam imbricatam* ſine nomine horto

illatam ſpeciem: in aliis utique rarioribus poſt locatam in deſcribendis & delineandis operam, comperiſſem tandem ſatis jam eſſe cognitas, quod in *Spigelia marylandica* accidit, uam ex ſemine anonymo enatam, quum fructum non tuliſſet, *Gentianae* novam ſpeciem monogynam eſſe credidi, donec ex HOPII deſcriptione & icone in Act. Edinburg. ann. 1771. T. III. p. 151: Tab. I. quae caſu in oculos incidit, illam agnoſcerem: niſi dein in aliis conatus meos praevertiſſet clariſſimorum botanicorum induſtria; in *Euphorbia* quam praeceptor vocavit *pandurifoliam*, quamque ill. ANDR. MURRAY *cyathophorae* nomine Societati Regiæ Goettingenſi propoſuit & nondum edito volumini Commentariorum novorum inſeruit; in *Senecione reclinato*, quem cl. L'HERITIER in primo plantarum faſciculo haud ita pridem evulgato deſcripſit delineavitque; in *Geranio tetragono* ah ill. IACQUINIO jam declarato, quas omnes ſupprimere nunc verecundia jubet, neque alias illorum in locum ſubſtituere inſtans hyems & finis academicae vitae imponenda permittunt. Quare quae tibi offero B. L. aequi bonique conſule.

MARTYNIA
ANNUA, VILLOSA ET VISCOSA
FOLIO SUBROTUNDO, FLORE MAGNO RUBRO
D. HOUSTOUN.

HISTORIA ET ANALYSIS PLANTAE.

GUILIELMUS HOUSTOUN, cujus praematuram mortem omnes de augmento botanices ſcientiae ſolliciti dolent, inter plantas quas prope Americae urbem ad mexicanum ſinum ſitam Veram Crucem legerat, elegantem quoque quandam non minus quam novam reperit, cujus delineandam curavit corollam fructumque, in reliquiis [1], quas illuſtriſſimo Equiti & Soc. Reg. Lond. Praeſidi BANKS debemus ſuperſtitem, quamque ſequenti definit modo. „ Eſt plantae genus flore monopetalo anomalo, in duo veluti labia „ ſciſſo, quornm ſuperius bifidum eſt & ſurrectum, inferius vero tri- „ partitum, ſegmento medio majore. Fructus membrana coriacea tegitur, „ intus vero eſt oſſiculum quatuor ſeminibus foetum „. Quum etiam qui novum genus conſtituit eidem nomen imponere teneatur, ad conſervandam memoriam ſui amici, botanici bene meriti JOH. MARTYN Angli, dixit MARTYNIAM, quo nomine Chelſeani Horti catalogo ad annum 1731 inſerta [2] & ejus exiſtentia botanicis primum fuit declarata. Ulteriorem expectabant nunc delineationem: deſiderio ſatisfecit ipſe MARTYN, quum egregio quod tunc edidit operi pulchram &, a corolla ſi recedis, accuratiſſimam inſeruerit

1. Reliquiae Houſtounianae: ſeu plantarum in America meridionali a GUILIELMO HOUSTOUN M. D. R. S. S. collectarum icones manu propria aere inciſa; cum deſcriptionibus e ſchedis ejusdem in bibliotheca IOSEPHI BANKS Baroneti R. S. P. aſſervatis. Londini 1781. 4. Tab. 10. pag. 5. In nota addidit editor *Martynia annua* Linn.

2. cf. Philoſophical Tranſactions Vol. 38. for the years 1733. & 1734. Number. 427. p. 3. No. 476. *Martynia annua, villoſa & viſcoſa, folio ſubrotundo flore magno rubro.* D. HOUSTOUN.

ejus iconem, uberiore quoque illuſtraverit deſcriptione [3.], quam benevolis mei opuſculi lectoribus pro inſtituti ratione tradam.

«Radices habet fibroſas, annuas, caules pollicem craſſos ex viridi ru-
» beſcentes, villoſos, in ramos bifariam diviſos, foliis veſtitos adverſis,
» peramplis, villoſis, viſcidis, ſinuatis, flores in ramorum divaricationi-
» bus in thyrſo collocantur, androgyni, monopetali, petalo in quinque
» ſegmenta diviſo inaequalia, externe pallide rubro, admodum villoſo, ma-
» cula ſaturatius purpurea in ſingulis ſegmentis notato, maculis in parte tubu-
» loſa hinc inde conſperſo & maculis flavis in parte inferiori vario. Calycem
» habet duplicem, exteriorem nempe quadrifolium, interiorem trifolium,
» utrumque irregularem e viridi rubrum. Ex ovario aſſurgit ſtylus com-
» preſſus, ex petali autem interiori parte ſtamina quatuor cum ſuis api-
» cibus, quorum duo majora, duo minora. Fructus ſuccedit viridis, pu-
» tamine coricaeo tectus, quod bifariam dehiſcens oſſiculum praedurum
» oſtendit in quatuor loculamenta diviſum, quod in ſingulis continet ſemen
» unicum, oblongum, nigrum ».

MARTYNII preſſit veſtigia EHRET [4.], ſed de iis quae dedit libro rariori deſtitutus nil dicere poſſum. Eadem fere quae MARTYN de planta hac retulit MILLER, quae propriis ejus verbis cui volupe eſt in nota ſubjecta [5.] legere poterit.

His nunc a dictis auctoribus circa plantae ſtructuram factis obſervationi-

3. JOH. MARTYN Plantarum rariorum hiſtoria Decad. V. quorum prima prodiit Londini 1728. fol. iconibus vivis expreſſis coloribus; ob praeſtantiam denuo edita ſtudio atque opera IOH. DAN. MEYER Pictoris, prodiit cum verſione germanica in fol. Norinberg. 1752. (hac & ego uſus ſum editione) Tab. XL. p. 18.

4. GEORG. DIONYS. EHRET Plantae & Papiliones rariores. Londin. 1749. fol. max.

5. MILLER Gardener Dictionary. Uſus ſum edit. 2da fol. Lond. 1751. & ſexta ibid. 1771. 4. nulla re in poſteriore aut mutata circa hanc plantam, aut addita. An in recentioribus aliquid addiderit, me fugit, quia conſulere non licuit, neque in gallica verſione hucusque pertigerit clar. qui eam edit DN. DE CHAZELLES.

«MARTYNIA (*Annua*) caule ramoſo, foliis angulatis.
» Linn. Sp. Plant. 618. *Martynia with a branching ſtalk*
» *and angular leaves.*

» This ſort was diſcovered by the late Dr. WILLIAM
» HOUSTOUN near La Vera Cruz in New Spain.

«This riſes with a ſtrong herbaceous ſtalk near three feet
» high, which divides upward into two or three large
» branches, garniſhed with oblong, oval, hairy, viſcous
» leaves, cut into angles on their ſides. The flowers
» are produced in ſhort ſpikes from the end of the branches;
» they are ſhaped like thoſe of the common Foxglove,
» but are of a paler purple coulour, and are ſucceeded
» by oblong oval capſule, which are thick, tough, and
» clammy; when ripe, divide into two parts, and drop
» off, leaving a large hard nut hanging on the plant,
» about the ſize and much of the ſame form as the ſtag

bus addere liceat deſcriptionem, quam ad methodum qua uſus eſt ill. L'HERITIER, quum apprime placeat, conficiam [6].

MARTYNIA ANNUA, VILLOSA ET VISCOSA, FOLIO SUBROTUNDO, FLORE MAGNO RUBRO. Tab. I.

PLANTA. Specioſa, ampla, bipedalis, recta, foliis magnis, herbacea, tota omnibus partibus villoſa, viſcoſa, villis parvis, tenuibus, ſimplicibus, albis, apice globulo pellucido, glutinoſo, adhaerente inſtructo. *fig.* 5.

* *Descensus.*

RADIX. Annua, fibroſa.

* *Ascensus.*

CAULIS. Unicus, teres, pollicem craſſus, fiſtuloſus, bipedalis, erectus, ex viridi rubeſcens.

RAMI. Plures, brachiati, dichotomi, facie caulis.

* *Frondescentia.*

FOLIA. Radicalia nulla.

Caulina oppoſita, petiolata, cordato orbiculata, angulata, dentata dentibus longo ſinu remotis, flaccida, viridia, ob villorum denſitatem albida, venoſa. 6. poll. pariſ. longitudo folii maximi.

PETIOLUS. In caule horizontalis, in ramis patens, longitudine folii, de reliquo cauli conformis.

* *Inflorescentia.*

FLORES. Plures, breviter pedunculati, dependentes, ita ut faux reſpiciat inferiora, tenues, aeſtivales, in thyrſo collocantur in ramorum divaricatione, longitudine $2\frac{1}{2}$ poll. pariſ.

„ beetle, with two ſtrong crooked horns at the end. „ The nut has two deep longitudinal furrows on the „ ſides, and ſeveral ſmaller croſſing each other in the „ middle, and is ſo hard, that it is with difficulty cut „ open, without injuring of the ſeeds; within are four „ oblong cells, two of which have a ſingle oblong ſeed „ in each, but the other two are generally abortive. If „ the plants are brought forward in the ſpring, they will „ begin to ſhew their flowers in July, which are firſt „ produced at the extremity of each branch, ſo there „ will be a ſucceſſion of flowers on the ſame plant, til „ the end of Octobre, when the plants uſually decay,,.

6. Stirpes novae aut minus cognitae quas deſcriptionibus & iconibus illuſtravit CAROLUS LUDOVICUS L'HERITIER Dom. de Brutelle in aula Juvaminum Pariſienſi, Regis conſiliarius. Pariſiis. 1784.

BRACTEA duplex: *Una* anterius duas inſra calycem lineas ſita, diphylla, ſeſſilis, foliolis ovatis, obtuſiuſculis, ſiccis, margine modo villoſis, facile deciduis, e viridi rubeſcentibus. *fig.* 1. (haec calycis exterioris a MARTYNIO memorati partem conſtituit). *Altera* monophylla, maxima, pedunculo extremo oppoſita, petiolata, petiolo ſubalato, ovato-orbiculata, angulata, nervoſa, ſicca, margine ſummo inflexo, ante floris expanſionem decidua, unde ſine dubio MARTYNIO non obſervata. *fig.* 4.

* *Fructificatio.*

CALYX. Perianthium pentaphyllum, inaequale, foliolis tribus lanceolatis, tenuibus, uninerviis, (calyx interior MARTYNII) duobus ovatis, (altera calycis exterioris MARTYNII pars) craſſioribus, trinerviis, ex flavo viridibus, deciduum. *fig.* 3.

COROLLA Infera, monopetala, ringens, calyce quinquies longior. Tubus ad baſin tenuis, ſenſim ampliatus, ex albo coeruleſcente rubeſcens, intus maculis rnbris & flavis varius. Limbus pallide ruber, ſingulo ſegmento macula purpurea nitida notato, in duo labia diviſus, ſuperiore reflexo, bifido, inferiore recto, trifido, lacinia media longiore, ampliore baſi macula flava, ſtigma bifidum ſtylo ſuffultum ſimulante picta. *fig.* 1.

STAMINA. Filamenta quatuor, alba, recta, parieti corollae anteriori inſerta, applicata, craſſiuſcula, longitudine tubi. Duo majora ad latera ſita antherifera, duo minora media, antheris deſtituta, inter quae quinti rudimentum. Antherae oblongae, biloculares, luteae, connexo-conniventes. long. 2. lin. *fig.* 2.

PISTILLUM. Germen ſuperum, oblongum, in medio coarctatum, deſinens in ſtylum craſſiuſculum, planum, ſtaminibus breviorem. Stigma bilamellatum, lamellis planis, appoſitis. *fig.* 3. ſenſim ſenſimque remotioribus, poſt foecundationem marceſcens, hians. *fig.* 6.

PERICARPIUM. Sub putamine viridi, prae viſcoſitate ſplendenti, coriaceo, exſucco, utrinque acuminato, latet Capſula pollicaris, nigra, lignoſa,

duriſſima, ovata, compreſſa, quadriſulcata, ſulcis profundiusculis, bicoſtatis, coſtis craſſis, *retrorsum* ſuperius & inferius conniventibus in unum apicem, apicibus junctis ſpatio intermedio vacuo diſtinctis, *antrorsum* omnibus ſurſum directis, in duos faſciculos collectis, divaricatos, terminato quolibet denticulo libero, recurvo, ſubulato, colore pallidiore. Plana intermedia, fibris laceris decuſſata, foveolis notata, indicant ſitum quatuor capſulae loculamentorum, quae continent

SEMINA Quatuor: ſcilicet ſingulum in ſingulo loculo, oblonga, compreſſa, nigra, medulla alba.

Quibusdam abhinc annis in Horto Argentinenſi excolitur, in quem ex Horto Regio Pariſino ſemina miſſa ſunt nomine *Martyniae americanae*; quotannis per totam fere aeſtatem florens, hyemem verſus fructus perſiciens. Seminibus propagatur[7].

ANIMADVERSIONES CIRCA PLANTAE CLASSEM,

GENUS, SPECIEM, SYNONYMA, DIFFERENTIAS.

Patet ex dictis LINNAEUM hanc plantam, etiamſi Diandrarum claſſis, ob duo tantummodo ſtamina perfecta, Pentandrarum vero ob quinque filamenta, quodam jure vindicare ſibi eam videntur; generi inſeruiſſe inter Didynamias militanti; inter has etiam hucusque[8] aptiſſime locari perſua-

7. Planta quum ſit annua, ſeminibus unice propagari poteſt, quibus fiſſa per longum capſula, exitus, ut germinent, facilior reddendus eſt: niſi enim hoc ſiat, longiſſimo tempore capſulae ſub terra manent: unde factum eſt ut nonnulli qui ex Argentoratenſi horto acceperunt, eas non germinaviſſe conqueſti ſint; & referente MILLERO etiam poſt quinque demum annos, poſtquam capſula terrae mandata fuerat, plantula in conſpectum prodierit: quo ſane moneri debent ſtirpium cultores, ne temere ſemina abjiciant niſi probe ante examinata an integra ſint adhuc an corrupta. Semina adeo terrae commiſſa in fictili olla hypocauſto inferuntur equino fimo & cortice querno calefaciendo. Ita poſt menſis fere ſpatium plantula prodit & in ratione blandioris qui illi applicatur caloris increſcit, tunc paulo poſt transplantanda in ollam majorem eidem hypocauſto traditur, ea obſervata cautela ut aqua & ſolis radii arceantur, donec radices egerit, & tempeſtate calida apertis aliquantum feneſtris, libero aëri aliqualis acceſſus detur. Ter mutare ollam, quod MILLERUS jubet, ſuperfluum eſt, quum tradita methodo laete proveniat.

8. Hucusque dico, quia perſuadeor, in ſyſtemate arti-

deor, in mentem dum revoco affinium *Bignoniae Catalpae*[9], *Bignoniae Quercus*[10], *Rapuntiae* AUBLETII[11], ſtructuram quatuor filamentis duobus modo antheriferis, quintique rudimento inſtructarum, & video eas, ob ſtaminum proportionem, ob corollam perſonatam, ob mirum cum aliis generibus nexum, optimo tam ſexuali quam naturali methodo conſilio reſpondenti huc eſſe poſitas; quae omnia de noſtra quoque valent; nam (ab artificialibus recedam characteribus) natura arctiori vinculo numquam junxit plantas, evidentiores nullibi obſervavit tranſitus, quam qui inter noſtram plantam, *Martynias*, *Craniolarias*, *Bignonias*, locum habent.

Vidimus quoque ſupra[12] auctorum eſſe ſententiam, HOUSTOUNII ſtirpem LINNAEUM aſſociaviſſe *Martyniis*, addito nomine triviali *annuae*. Videamus quomodo res ſe habeat. A REICHARDO editam recentiſſimam & uſitatiſſimam Specierum Plantarum dum evolvo editionem[13], allegatasque ad *Martyniam annuam* deſcriptiones & icones rimor, plantas longe diverſas video huc eſſe tractas, unoque ſub nomine militare coactas, & quidem ipſam HOUSTOUNII plantam[14], ſed etiam praeterea eam quam *Proboſcideam* dixere Botanici nonnulli recentiores[15], novumque tanquam genus propoſuere[16]; quasque differre jam perſpexit poſterioribus temporibus MILLER, dum hanc *Louiſianicae* nomine deſcribit, illam autem *annuam* vocat[17]. Optime, exquiſitis apparebit a ſe invicem recedere characteribus, ex deſcriptione nunc exhibenda *Proboſcideae*, olim LINNAEO incognitae[18], dein cum HOUSTOUNII *Martynia* mixtae[19], comparata cum iis quae de hac ſupra diximus.

ficiali optimo negotio peculiari claſſe comprehendi poſſe perſonatas plantas, quinque filamentis, ſeu omnibus antheriferis, ſeu uno pluribusve non fertilibus inſtructas; quo pertinebunt *Martynia*, *Craniolaria*, *Seſamum*, *Chelone*, variae ſpecies, niſi omnes, *Antirrhini*, *Bignoniae*, *Besleriae*.

9. Encyclopedie methodique. Botanique. par MR. DE LAMARCK. T. 1. p. 417. n. 1.

10. Encyclop. loc. cit. n. 2.

11. Plantes de la Guiane françoiſe. p. 670. Tab. 272.

12. Not. 1 & 5.

13. Syſtema Plantarum curante REICHARD. T. III. p. 142.

14. Quod ſuadent ſynonyma MARTYNI, EHRETII, HORT. CLIFFORT. MILLERI, quoad deſcriptionem, non iconem.

15. Quo pertinent reliqua allegata auctorum loca.

16. SCHMIEDEL Icon. & Analyſ. Plant. Tab. 12. 13. p. 49. MEDICUS Botan. Beobacht. 1783. p. 20. nomine *Proboſcideae* JUSSIEUI.

17. Garden. Dict. ed. 6ta. n. 3. & 1.

18. Nam in ultima quam ipſe edidit Spec. Plant. editione Upſal. 1752. *annuae* nomine HOUSTOUNII plantam, nullamque aliam, intelligere patet ex allegatis auctoribus not. 14. recenſitis, nulloque alio citato.

19. Quum in Syſtemat. Natur. ed. XII. T. II. p. 412. non

PROBOSCIDEA. (vidi vivam.)

MILLER Plants Tab. 286. p. 191. [20]. KRETZSCHMAR Monograph. [21]. SABBATI Hort. Roman. T. II. Tab. 91. SCHMIEDEL Ic. & Analyſ. Tab. 12. 13. GOUAN Hort. Monsp. p. 303. MILLER Garden. Dict. n. 3. FABRICIUS Hort. Helmſt. p. 240. MEDICUS Bot. Beob. an. 1783. p. 20.

PLANTA. Ampla, bipedalis, flexuoſa, herbacea, villoſa, viſcoſa.

* *Descensus.*

RADIX. Annua, fibroſa, albida.

* *Ascensus.*

CAULIS. Unicus, teres, pollicem craſſus, fiſtuloſus, palmaris, dilute viridis.

RAMI. Plures, ſparſi, facie caulis.

* *Frondescentia.*

FOLIA. Radicalia nulla.

Caulina oppoſita & alterna, petiolata, cordato-ovata, integerrima, rigidiuſcula, undulata, venoſa, viridi-flavicantia, 5 poll. pariſ. longa.

PETIOLUS. Horizontalis, ſuperne leviter canaliculatus, longitudine folii: de reliquo cauli conformis.

* *Inflorescentia.*

FLORES. Plures, pedunculati, in thyrſum laxum diſpotiti in ramorum divaricatione, longitudine 2 poll.

BRACTEAE. Duae ad baſin calycis, lanceolato-ovatae, ex flavo virideſcenti-rubentes, marceſcentes, deciduae.

* *Fructificatio.*

CALYX. Perianthium monophyllum, inflatum, quinquefidum, laciniis tri-

modo affert & GOUANUM & FABRICIUM, TURRAEque obſervationem, nec non iconem MILLERI & capſulae longiſſimum roſtrum, ſed charaсteri ſpecifico addidit folia integerrima.

20. Quod a MILLERO tam MARTYN quam HOUSTOUN allegantur non factum eſſe videtur quia credidit unam eandemque hanc cum illa eſſe ſpeciem, ſed ad idem genus eſſe referendam ut indicet.

21. SAMUEL KRETZSCHMARS Beſchreibung der in Dresden ohnlaengſt erzeugten *Martyniae annuae villoſae* Friedrichſtadt 1764. 4. cum duabus tabulis aeneis. Praemiſſo non magni momenti de Botanices ſcientiae utilitate

bus ſuperioribus lanceolatis, acutis, inferioribus lobatis, deciduum.

COROLLA. Infera, monopetala, ringens, calyce quater longior. Tubus ex baſi anguſtiore amplus, ventricoſus, albo-flavescens maculis viridibus, flavis & violaceis varius. Limbus amplus, effuſus, undoſus, dilute violaceus, punctis & lineis croceis violaceisque pictus, in duo labia minus diſtincta diviſus, quinquefidus, laciniis ſubrotundis, media majori, baſi lineis ſulphurei coloris ſtamina ſtylumque cum ſtigmate ſimulantibus picta.

STAMINA. Filamenta quatuor, craſſiuscula, alba, violaceis punctis conſperſa, tubo imo inſerta, minori circum majus circumflexo, longitudine tubi, antherifera. Antherae biloculares, loculamentis ovatis, conniventes. Quinti ſtaminis rudimentum.

PISTILLUM. Germen oblongo-acuminatum ſuſtinet ſtylum teretiusculum, album, longitudine ſtaminum. Stigma bilamellatum, lamellis ſubrotundis, crenatis, hians, tactu clauditur.

PERICARPIUM. Sub putamine coriaceo, viridi, viſcoſo, exſucco, utrinque acuminato, bivalvi, latet capſula palmaris ventricoſa, lignoſa, nigreſcens, obſolete quadrangula, multis foveolis notata, dorſo criſtato, roſtro longiſſimo adunco in duas valvas dehiſcens, incomplete quinquelocularis.

SEMINA. Plura, ſubcordata, compreſſa, ſcabra.

Completam deſcriptionem plantae exactioremque qui cupit adeat cl. SCHMIEDEL: ea modo ego adduxi, quae maxime meum ad ſcopum faciunt.

Declarant dicta cum iis quae de *Martynia* HOUSTOUNII protulimus compoſita, ab ea differre *Proboscideam*

prologo p. 21. ſq. dat LINNAEI ad mentem compoſitam ſat accuratam plantae deſcriptionem *Ceratocarpi annui villoſi*, ſeu *Martyniae annuae villoſae* HORT. CLIFF. nomine non apto certe, quum priore jam ante ad plane diverſam deſignandam ſtirpem & a LINNAEO hoc nomine receptam uſus fuerit BUXBAUM Act. Petrop. T. I. p. 241. poſteriorem vero aliam reſpicere ſpeciem ſupra dictum ſit. Mirum eſt nulli auctori libellum hunc allegatum eſſe.

Ramis ſparſis
Foliis oppoſitis & alternis, cordato-ovatis, integerrimis, undulatis, rigidiuſculis
Calyce monophyllo
Corollae tubo ampliſſimo, limbo magis irregulari
Filamentis quatuor antheriferis, inter ſe inflexis
Capſulae roſtro longiſſimo
Seminibus copioſis

Ideoque etiam tanquam duas exquiſitis characteribus diſtinctas ſpecies conſiderari debere, ſed ſimul tanta jungi affinitate, tam arcto naturae necti vinculo evidens eſt, ut non modo debili & manco artificio disjungerentur tota claſſe, ſed & naturae & arti arridente conſilio uno comprehendi debeant *Martyniae* genere, cujus quidem hucusque minus firma ſunt a LINNAEO jacta fundamenta: nam non modo ex ſpeciebus enucleatis patet, minus apte a calyce illum deſumſiſſe characterem [22], rectius vero in uſum vocaſſe corollam monopetalam, ringentem, quinti ſtaminis rudimentum & reliquis omnibus ſuperiorem Capſulam lignoſam, corticatam, roſtro hamato, bivalvem 3—5 locularem [23]. Sed *perennis* [24] quoque & *longiflora* [25], ſuam ad illius characteris imbecillitatem, hujus firmitatem oſtendendam conferre videntur ſymbolam; etiamſi fatendum de rudimento quinti ſtaminis in ROYENII deſcriptione non dictum eſſe, quod vero ejus defectum non probat, quum & alios omnes characteres quibus pro genere deſignando uſus eſt LINNAEUS omiſerit, & dolendum omnino, plantam hanc rariorem minusque cognitam exactius non fuiſſe deſcriptam, accura-

22. Syſt. Veget. p. 558. quum eum mox pentaphyllum uti in *Martynia* HOUSTOUNII & *perenni*, mox quinqueſidum uti in aliis eſſe viderimus.

23. Dico 3—5 locularem, non quia talem in examinatis a me ſpeciebus reperi, in quibus quadrilocularem deprehendi, ſed (quum pericarpium *perennis* & *longiflorae* neque viderim neque exacte aut deſcriptum aut delineatum repererim) LINNAEI ad mentem, qui quadrilocularem olim eam quoque dixit, Gen. Plant. ed. ann. 1754. quinquelocularem vero ejusdem in libri editione ſecunda pronunciavit; quam vero iterum in Syſt. Nat. ed. X. mutavit ſententiam, quum ibi eam mox tanquam trilocularem, mox quinquelocularem proponit. Hac rerum in ambiguitate dubius haereo, annon meliore conſilio loculamentorum determinandum numerum feliciori forſan linquamus poſteritati, eoque contenti ſimus, quod ſciamus eam plus quam bilocularem eſſe.

24. HORT. CLIFFORT. p. 348. cum tab. MILLER Garden. Dict. n. 1. MEDICUS Botan. Beob. p. 238.

25. v. ROYEN in LINN. Syſt. Nat. ed. XII. T. II. p. 112.

tiusve depictam [26]. In *perenni* quidem quinti ſtaminis rudimentum adeſt, ſed ejus capſulam nullibi, (& EHRETIO excepto omnes conſului auctores, [27]) reperi aut deſcriptam aut delineatam, ſed ſemper quaeruntur ſtirpium cultores & deſcriptores, etiam laetiſſime florentem plantam fructus non perficere. LINNAEUM tamen de ejus ſtructura notitiam habuiſſe perſuadeor, aut ex aliis argumentis concluſionem duxiſſe, illam formae ejusdem eſſe quam generi tribuit; nam hoc ſi non fuiſſet, cur ad hoc genus retulerit, a quo ſtaminum peculiari & aliena ſtructura recedit [28], cujusque ab eo ſtabilitum characterem calyce pentaphyllo eludit, ego ſaltem non perſpicio.

Supereſt ut inquiratur an ad *Martyniae* genus a congeneribus diſtinguendum ſufficiat, an illi conveniat unice, an ſit quem LINNAEUS vocat propriiſſimus, quem ſupra probavimus character? Didynamiae Angioſpermiae pervolvens ſtirpes, uni-bilocularive modo omnes inſtructas eſſe capſula duobus exceptis video generibus, *Loeselia* & *Craniolaria*.

Priorem mittere poſſumus, quum non modo trilocularis capſula ſua ſimpliciter ovata a *Martyniis* recedat figura, ſed & corollae laciniis omnibus ſecundis, ſtaminibus petalo adverſis, [29] ſat ſuperque diſtinguatur.

Craniolaria propius rimanda eſt: nam non modo capſula illi *Martyniarum* plane ſimilis, ſed & corolla ringens, quinti ſtaminis rudimentum [30] haud minimam ejus characteris conſtituere mihi videntur eſſentiam.

Quaeritur ergo an haec recte ſe habeat ſententia. Si recte, videndum, ſeu an *Martynia* & *Craniolaria* characteribus ad genera diſtinguenda paribus differant; quod ſi erit, hunc oportebit corrigere characterem: ſeu an ita in ſe mutuo tranſeant, ut de ſtatuendis limitibus dubii, meliori conſilio ſpecies amborum generum LINNAEO conſtitutorum uno eodemque genere complectamur.

Hunc rite ut aſſequar finem, uti cum *Martyniis* feci, hic quoque in *Craniolaria* procedam, ſpecierum inſtituam analyſin, characteremque inde eruam.

26. Unicam quae extat iconem dedit MEERBURGH Afbeeldingen van zeldzaame Gewaſſen. Leyd. 1775. fol. Tab. VII. addito LINNAEI charactere ſpecifico.

27. Veroſimile & EHRETIUM nil de ea habere mihi ex eo videtur, quod ex Anglicis hortis quas delineavit plantas deſumſerit, ibique fructus hanc plantam non perficere doceat MILLER.

28. Cujus ſtructurae, quam exactiſſime deſcripſit, ob cauſam ad Syngeneſiam eam retulit MEDICUS. l. c.

29. Gen. Plant. p. 270. Syſt. Veget. p. 522. 567.

30. Gen. Plant. p. 269. Syſt. Veget. p. 524. 558. JUSSIEUI Methodo inter *Bignonias* rudimento quinti ſtaminis inſtructas reponi accepimus.

CRANIOLARIA FRUTICOSA (Planta minus cognita,)

PLUMIER Gen. 27. n. 2. EJUSD. Plantae americanae ed. BURMANNO. Faſc. VI. p. 128. Tab. 137. MILLER Dict. n. 1.

CAULIS. Fruticoſus, erectus, ramoſus, longitudine 12. pedum.

FOLIA. Solitaria, villoſa, lanceolata, dentata.

FLORES. Solitarii ex angulis ramorum.

CALYX. Quinquefidus; laciniis longis, acutis, perſiſtens.

COROLLA. Monopetala, ringens, flavo-virideſcens, fuſco-maculata. Tubus inflatus, ventricoſus. Limbus quinquefidus, inaequalis, laciniis margine criſpis.

STAMINA. PISTILLUM. } De iis peculiarem nullibi quum reperiam inſtitutum ſermonem, cum iis quae in genere LINNAEUS annotavit convenire concludo[31].

PERICARPIUM. Fructum ſibi ignotum dicit LINNAEUS[32]. Modo annotat BURMANN, jure hanc plantam a *Gesneria* ſeparaſſe LINNAEUM, quum fructificatio penitus differat.

CRANIOLARIA ANNUA.

JACQUIN Plant. amer. p. 173. Tab. 110. EHRET Plant. & Pap. Tab. 1. *fig.* 2. MILLER Dict. n. 1. LINNE Mant. p. 174.

RADIX. Fibroſa, annua.

CAULIS. Unicus, brevis, ramoſus, ramis dichotomis, viſcoſus, villoſus.

FOLIA. Oppoſita, petiolata, baſi cordata, ſemiquinqueloba, lobis ſubovatis, repando-dentatis.

CALYX. Spatha monophylla, oblongo-ovata, inflata, erecta, magna, antice longitudinaliter diſſecta, dorſo ad baſin aucta bracteis duabus oblongis brevibusque, apice trifido, laciniis ovatis, breviſſimis, obtuſis, media duplo latiore, auctaque exiguo acumine, decidua.

COROLLA. Monopetala, inaequalis, Tubus cylindraceus, tenuis, erectus,

31. Gen. Plant. ed. p. 269. MILLER Dict. Filamenta quatuor, longitudine tubi corollae, quorum duo paulo breviora Antherae ſimplices. Germen ovatum. Stylus filiformis. Stigma craſſiuſculum obtuſum.

32. Spec. Plant. T. III. p. 141.

omnium longiſſimus. Faux campanulata, ampliſſima, patens, brevis. Limbus bilabiatus, planus, longitudine faucis. Labium ſuperius ſemibifidum, laciniis ſubrotundis integris. Labium inferius tripartitum, laciniis lateralibus figura & magnitudine laciniarum labii ſuperioris, media duplo reliquis latiore, hinc undulata.

STAMINA. Filamenta quatuor, filiformia, inſerta ad baſin faucis, ad cujus dorſum inflexa eandemque non ſuperantia, quorum duo exteriora reliquis longiora, antherae oblongae obtuſe didymae, utrinque dependentes. Rudimentum quinti ſtaminis.

PISTILLUM. Germen ovato-oblongum, parvum. Stylus filiformis, erectus, ſuperne latescens & planus, ſtaminibus paulo longior. Stigma bifidum, laciniis oblongis, acutis, planis, patentibus.

PERICARPIUM. Coriaceum, ovatum, utrinque acutum, compreſſum, craſſum, verrucoſum, ſulco utrinque longitudinali notatum, apice acuminato & antrorſum inflexo, bivalve, deciduum, valvulis navicularibus.

SEMINA. Nux lignoſa, dura, glabra, figura pericarpii, quadriſulcata, ſulci antici utroque margine denticulato; apicis bipartiti acuminibus ſubulatis: quinquelocularis, ſtructura quadrivalvis, at non dehiſcens. Nuclei ovati, compreſſi, in loculamento intermedio quaterni, in lateralibus ſolitarii.

Verbis ipſiſſimis ſummi JACQUINI uſus ſum, quia & plantam in patria regione obſervavit, ſuſius, & ſyſtematicam magis quam reliqui deſcripſit ad normam; illamque videre mihi neque vivam neque ſiccam datum ſit; ejusdemque liber ſit rarior.

Sequentia ex dictis fluunt:

1. Characteres ad genus hoc diſtinguendum a calycis figura, tubique longitudine & gracilitate deſumtos adaequatos non eſſe[33].

33. Diſtinguit LINNAEUS Syſt. Veget. p. 524. 558. *Craniolariam*

Calyce duplici floris: perianthio tetraphyllo, ſpatha monophylla: corollae tubo filiformi longiſſimo: quum tamen ſpatham, nullumque aliud perianthium *annua* habeat, calycemque modo quinquefidum & nullam ſpatham *fruticosa*. Quod attinet corollae tubum, hic evidentem unius generis in alterum tranſitum oſtendit, quum *Martynia longiflora* longitudine & gracilitate tubi corollae *Craniolariam* referat, *Craniolaria* autem *fruticoſa* breviore & ampliore tubo corollae cum *Martynia* conveniat.

2. Corolla ringente monopetala, quinti ſtaminis rudimento, capſula denique genus *Craniolariae* & *Martyniae* eſſe omnino ſimile.

3. Alio nullo *Martyniam* a *Craniolaria* diſtingui poſſe eſſentiali charactere, ideoque conjungi debere ſpecies unumque ad genus amandari[34], ſequenti modo definiendum.

MARTYNIA (*Martynia et Craniolaria* LINN.)

CHAR. Corolla monopetala ringens.
Quinti ſtaminis rudimentum,
Capſula lignoſa, corticata, roſtro hamato, bivalvis plus quam bilocularis.

Species mutatis definitionibus & ſæpe nominibus trivialibus, ita diſponendae eſſe videntur.

* *Caule ſimplici.*

1. PERENNIS. M. caule ſimplici, foliis ſerratis, bicoloribus, nitidis, corolla ſupera.

Martynia caule ſimplici, foliis ſerratis. LINNE Syſt. Veget. p. 558. Spec. Plant. T. III. p. 142. Pflanzenſyſt. T. IV. p. 51. Hort. Cliff. p. 348. c. tab.

Martynia perennis, folio ſubrotundo, rugoſo, flore coeruleo, radice dentariae. EHRET. Plant. Tab. 9. *fig.* 1.

Martynia perennis. MEDICUS Bot. Beob. 1783. p. 238.

Habitat ad Americae Carthagenam. ♃.

2. CAPENSIS. M. caule ſimplici, foliis orbiculatis, repandis.

LINNE Syſt. Veget. p. 559. Spec. Plant. T. III. p. 143. Pflanzenſyſtem. T. IV. p. 54. Meerburgh Afbeeld. Tab. VII. nomine triviali *longiflorae.*

Habitat ad Promontorium bonae ſpei. ☉.

Ab additis *Craniolariis* ineptum nunc redditum *longiflorae* nomen cum illo *capenſis* mutavi, quum haec unica ſit hucusque cognita ſpecies

34. LINNAEUS de genere toto jam recte dixit, *Martyniae* nimis affine eſſe: Gen. Plant. edit. II. minusque bene, eodem loco, in corollae majori regularitate quaerit differentiam; occaſione *Craniolariae annuae* repetit, *Martyniae annuae* ſimilem eſſe. Syſt. veget. p. 558. Egregius quoque HOUSTOUN unum genus conſtituere & ſeparationem nequaquam pati videtur perſpexiſſe, dum *Craniolariae annuae* nomen dedit *Martyniae annuae villoſae & viſcoſae aceris folio, flore albo, tubo longiſſimo.* V. MILLER Dict.

quae hanc Africae partem pro patria & non calidiorem agnoſcat Americam.

* * *Caule ramoſo.*

3. DIANDRA. M. ramis dichotomis, foliis cordato-orbiculatis, dentatis, floribus diandris. Tab. I. partes floris.

Martynia annua, caule ramoſo, foliis angulatis. LINNE Sp. Plant. ed. an. 1752. Syſt. Nat. Ed. X.

Martynia. Reliquiae HOUSTOUNIANAE. Tab. X. part. fructific. p. 5.

Martynia annua villoſa & viſcoſa, folio ſubrotundo, flore magno rubro. MARTYN. Tab. XL. p. 18. EHRET. Plant. Tab. 1. *fig.* 5. Philoſ. Tranſact. Vol. 38. num. 427. p. 3. MILLER Garden. Diction. n. 1.

Habitat ad Americae Veram Crucem. ⊙.

Diandram dixi ob duo tantummodo ſtamina fertilia.

4. CRANIOLARIA. M. ramis dichotomis, foliis ſemiquinquelobis, calyce ſpatha monophylla.

Craniolaria (annua,) foliis cordatis, angulatis, calyce e riore diphyllo. LINN. Syſt. Veget. p. 58. Spec. Plant. T. III. p. 141. Pflanzenſyſtem. T. IV. p. 49. MILLER Garden. Dict. n. 1.

Craniolaria annua, villoſa & viſcoſa, aceris folio, flore albo, tubo longiſſimo. EHRET. Plant. Tab. 1. *fig.* 2. HOUSTOUN. Mſſ.

Habitat ad Americae Carthagenam. ⊙.

Craniolariam dixi, ad generis, cujus princeps erat ſpecies, conſervandam memoriam.

5. PROBOSCIDEA. M. ramis ſparſis, foliis cordato-ovatis, integerrimis, capſulae roſtro longiſſimo.

Martynia annua, caule ramoſo, fol. integerrimis angulatis. LINN. Syſt. Veget. p. 559. Spec. Plant. T. III. p. 142. Pflanzenſyſt. T. IV. p. 51. FABRIC. Hort. Helmſt. p. 240. SABBAT. Hort. Roman. T. II. Tab. 91.

Martynia caule ramoſo, foliis cordato-ovatis, piloſis. MILLER Plants. Tab. 286. p. 191.

Martynia

Martynia Louiſianica. MILLER Gard. Dict. n. 3.

Martynia annua, villoſa, ſ. Ceratocarpus KRETZSCHMAR Monogr. 1762.

Martynia caule petiolisque fiſtuloſis, floribus bibracteatis. GOUAN Hort. Monſp. p. 303.

Proboſcidea *Jussieui.* SCHMIEDEL Icon. Pl. & Analyſ. Tab. 12. 13. MEDICUS Bot. Beob. 1783. p. 20.

Habitat ad Miſiſippi flumen. ☉.

Vulgaris hodie in hortis: circa Monſpelium in regione *Hortus Dei* dicta ſpontanea facta, teſte GOUAN. loc. cit.

Annuae nomini ſubſtitui *Proboscideae*, quum quatuor ſpecies annuas habeamus & *Proboscideae* nomen capſulae formam revocet.

6. FRUTICOSA M. fruteſcens, foliis lanceolato-ſerratis, dentatis, corollae labii ſuperioris laciniis numeroſis, criſpis.

Craniolaria fruticoſa. LINNE Syſt. Veget. p. 558. Spec. Plant. T. III. p. 141. Pflanzenſyſt. T. IV. p. 50. MILLER Garden. Dict. n. 2.

Geſnera arborea, flore amplo fimbriato & maculoſo. PLUMIER Gen. 27. ſp. 2. Ejusd. Plantae americanae edent. BURMANN. Faſc. VI. p. 128. Tab. 137.

Habitat in America calidiore. ♄.

SALVIA LEONUROIDES. Tab. II.

PLANTA. Suffrutex ſpecioſus, rectus, ſesquipedalis, ſubviſcoſus.

* *Descensus.*

RADIX. Fibroſa.

* *Ascensus.*

CAULIS. Unicus, tetragonus, angulis obtuſiuſculis, ſulco qualibet in ſuperficie notatus, viſcoſus, erectus, viridis.

RAMI. Debiles in parte inferiori.

* *Frondescentia.*

FOLIA. Oppoſita, brachiata, petiolata, cordato-ovata, obtuſa, crenata, venoſa, ſuperne laeviuscula, viridia, nitida, inferne rugoſa, tomentoſa, longitudine 2. poll. pariſienſ.

PETIOLUS. Pollicaris, patens, ſubcylindricus, ſuperne planus, viſcoſus, viridis.

* *Inflorescentia.*

FLORES. Plures, pulcherrimi, corollis magnis coccineis, breviter pedunculati, e geniculis inter folia enati, verticillos interruptos formant ex duodecim & ultra floribus compoſitos, multis ante expanſionem deciduis, duobus modo ſingulo in latere ſimul florentibus.

BRACTEAE. Nullae.

* *Fructificatio.*

CALYX. Perianthium monophyllum, campanulato-tubuloſum, angulatum, bilabiatum, labio ſuperiore adſcendente integro, margine revoluto, labio inferiore florendi tempore indiviſo, dein ad medium uſque bipartito, viride, perſiſtens.

COROLLA. Maxima, fere bipollicaris, coccinea, calyce duplo longior, monopetala, ringens, bilabiata. Tubus ex baſi albicante latiori anguſtatus, ampliatus dein, ſtriatus, angulatus, dorſo recta aſcendit & in labium ſuperius abit, in parte anteriori angulo acuto inflexus, anguſtatus, plicatus, ampliatur & horizontaliter diſcedens labium inferius format. Labium ſuperius rectum, adſcendens, ſubfornicatum, compreſſum, villoſum, emarginatum, genitalia obvolvit ſtylo ſummo & ſtigmate exceptis. Labium inferius plicatum, tripartitum, laciniis lateralibus brevibus, latis, angulatis, lacinia media protenſa, ex baſi anguſtiori in planum ſemilunulatum ampliata.

STAMINA. Filamenta quatuor, duo majora antherifera, alba, baſi connata,

punctis coccineis diſtincta, tubo relicto ſenſim ſenſimque divergentia, figuntur dum unci parvi ea amplectuntur, terminantes antherarum loco filamenta minora, lateribus labii inferioris adnata. Antherae graciles, uniloculares, oblongo-lineares, in medio inſertae, flavae: longitudo filament. majorum 1. poll. minorum. 3. lin. (*fig.* 3.)

PISTILLUM. Germen quadrifidum, viride, diſco orbiculato, carnoſo, viridi inſidens. Stylus albus, filiformis, corolla longior, inferne laevis, ſuperne bifariam villoſus, villis longiuſculis, profunde coccineis. Stigma bifidum, coccineum, lacinia una longiori, convoluta. *fig.* 4.

PERICARPIUM. Nullum. Calyx connivens in fundo continet

SEMINA quae apud nos non matureſcunt.

Habitat in regno Peruviano unde ſemina a cel. DOMBEY Medico & Botanico regio miſſa ſunt Praefectis Hort. Reg. Pariſini, ex quo planta Argentinenſem intravit ubi hoc anno altera vice per totam aeſtatem ſub dio floruit & caldario commiſſa jam denuo flores aliquot profert hoc ipſo menſe Novembri. Propagatur ſive taleis, ſive ſubmerſione. Unica quam requirit cautela ea eſt ut ingruente bruma caldario tradatur.

Nominis trivialis ratio ex ſimilitudine florum cum *Leonuro* repetenda; character naturalis ex deſcriptione patet: eſſentialis hic uti in reliquis *Salviis* in trabecula cui ſtamina bina antherifera adhaerent quaerendus. Differentiam ſpecificam facilius in hac condere quam multis aliis valemus, quum non ea formae cum congeneribus illi intercedat ſimilitudo quae in cauſa plerumque eſt ut limites inter multas *Salviae* ſpecies ponere maxime arduum ſit, ſed quoad infloreſcentiam & partium fructificationis ſtructuram peculiares habeat characteres; id quod etiam pro LINNAEI hoc in genere obſervata methodo pugnare videtur, qui quinquaginta cognitas ſpecies ſubdividere noluit, ſed promiſcue propoſuit, nulla neque ad frondeſcentiam, neque ad infloreſcentiam, calycisve aut corollae formam habita ratione; nam ſi ſpe-

cioſam TOURNEFORTII [1.] qui in *Salviae*, *Sclareae*, *Hormini* genera diſtinxit, quam & maximam partem adoptavit ETTLINGERUS, ſequi animus eſt diſtinctionem, ambigere oportet, cuinam generi ſpecies ſit accenſenda, qua & ſaepius adhuc ſe premi difficultate experti ſunt ill. MURRAY & alii. Quaeritur anne MORISONII [2.] diviſio, ſi paulo ampliaretur & adornaretur, normae inſtar ad ſpecies congeneres in familias congregandas inſervire potuiſſet. Sed ad *Leonuroidem* noſtram redire juvat & abruptum quaſi negotii filum reſumere. Florum diſpoſitionem formamque ita ſe habere dixi, ut ex iis characteres ad ſpeciem diſtinguendam pares eruere valeamus. Omnes ſeu quas vivas videre contigit (& non paucas dives Argentinenſis Hortus alit ſpecies) ſeu quas icones ſuppeditarunt, flores ſive in racemum, ſive in ſpicam, ſive paniculam digeſtos habuere, nullamque reperi, cujus flores ex angulo quem cum caule format petiolus originem ducant & ſic in verticillos interruptos ſint diſpoſiti, omnes quoque bracteis fuiſſe inſtructas vidi, in noſtra plane deficientibus. Haud minoris momenti ſunt quae ad characterem condendum ex florum ſtructura repeti poſſunt. Primo intuitu oculos ferit corollae magnitudo, villoſitas, color inſuetus [3.]; dein obſervatoris attentionem ſibi vindicat labium ſuperius fere rectum, quo cum *Salviarum* familia ſecundum ETTLINGERI [4.] mentem ſtabilita convenire videtur, a qua tamen aliorum characterum defectu aliena eſt: labium quoque inferius peculiari ſe habet modo, quam differentiam comparatione quidem facillime perſpicimus, deſcribere vero ego ſaltem non audeo. Calyx colore etiamſi & elegantia longe corolla inferior tamen non minus memorabilis, quum labio ſuperiore integerrimo characterem ſuppeditet quem cum duabus modo totius generis ſpeciebus communem habet, ſcilicet *mexicana* [5.] & *hiſpanica*, [6.] quam priorem etiam praecipue hanc ob cauſam *Salviae* generi exemit & *Iungiae* nomine novum

1. TOURNEFORT Inſtitutiones rei herbariae. Pariſiis 1700. 4to. T. I. p. 178. ſq.

2. MORISON Hiſtoria Plantarum. T. III. p. 391. 398.

3. Quem hucusque unice ſibi vindicaverat *Salvia coccinea*, de qua LINN. fil. in Suppl. Plant. p. 88. dixit: Pulcherrima corollis rubris, qua a reliquis omnibus facillime diſtinguitur. Quod effatum hodie limitandum eſſe ex ſuperioribus patet.

4. ETTLINGER de Salvia, diſſertatio inauguralis. Erlang. 1777. in eo differt a TOURNEFORTIO quod *Salviarum* familiae tribuit corollae labium ſuperius fere rectum, ille autem fornicatum.

5. LINNE Spec. Plant. edent. REICHARD. T. I. p. 67. Syſtem. Veget. ed. XIV. 70. ETTLINGER. diſſ. p. 38.

6. LINNE Spec. Plant. T. I. p. 67. Syſtem. Veget. p. 70. ETTLINGER diſſ. p. 27.

tanquam genus propoſuit HEISTER [7]. Magni viri pro norma ſumere ſi vellemus vera obſervatione nixam, ſed Philoſophiae botanicae regulis haud congruam ideam (quum hac nota generis eſſentialem charačterem nequaquam eludat) novo huic generi aſſociare deberemus adhuc & *hiſpanicam* & *Leonuroidem*, quae poſterior maxime & jam de reliquo cum *mexicana* juncta eſt affinitate, quum etiam tubo corollae calyce duplo longiore, labio ſuperiore recto, ſubfalcato, villoſo, ſtylo corollae longiore, hirſuto, in quo & *hiſpanica* iterum, quod notatu dignum eſt, convenit, ſibi ſint ſimiles; differt vero *mexicana* verticillis ſexfloris in racemum digeſtis, foliis ovatis utrinque acuminatis, ſerratis, baſi integerrimis.

Verum ſub his peculiaris ſabricae involucris, haud minus ſingularibus characteribus gaudentes partes reconduntur. Staminum quidem ſabrica egregia eſt, germinis ſtructura elegans, ſed & in aliis ſpeciebus redit: ſtylus vero albus, bifariam villis coccineis barbatus, memorabilis omnino; villoſitatis character, uti jam dictum, in duabus quidem aliis ſpeciebus jam ſuit annotatus, ſed longe alio modo in iis villorum ſe habet diſpoſitio.

In *mexicana* quam florere ſimulantem, quod & hoc ipſo tempore facit, florentem nunquam vidi, iconibus ſi fides [8] & ex indeterminatis concludere ſi licet deſcriptionibus [9], ſtylus totus omnibus partibus eſt hirſutus; in *hiſpanica* cujus innumera hoc anno rimari ſpecimina mihi datum fuit, ſtylum album uno in latere modo villis violaceis barbatum, ſemper reperi.

In characteribus a frondeſcentia depromptis, in ſpeciebus jam cognitis, ob novae hujus acceſſionem nil mutare aut corrigere oportet, ideo comparationis negotium amoenum magis quam utile lectori hujus rei curioſo linquere poſſum.

Eluceſcit ex dictis ſequenti modo ſtabilitandum eſſe *leonuroidis* characterem.

LEONUROIDES. S. Calycis labio ſuperiore integerrimo, ſtylo bifariam bar-

7. BURCKHARD Epiſtola ad LEIBNITIUM cum LAURENTII HEISTERI praefatione. Helmſtadii 1750. 8. p. 86. Tab. 1.

8. HEISTER. l. c.

9. ETTLINGER. diſſ. l. c. quod meam ſententiam roborat eſt obſervatoris acutiſſimi, CASIMIRI MEDICI in Botan. Beob. 1783. p. 103. circa ſtyli ſtructuram ſilentium: certe peculiari ſe ſi haberet modo, quum alias generationis hujus plantae partes ſolita cura deſcribat, illam annotaſſet utique.

bato, floribus axillaribus interrupte verticillatis, foliis cordato-ovatis, crenatis.

Porro ab hujus novae ſpeciei ſequentes in definitione *Salviae mexicanae* & *hiſpanicae* mutationes jam neceſſariae eſſe videntur.

MEXICANA. S. Calycis labio ſuperiore integerrimo, ſtylo hirſuto, racemo verticillato, foliis ovatis, utrinque acuminatis, ſerratis.

HISPANICA. S. Calycis labio ſuperiore integerrimo, ſtylo barba unilaterali, ſpica imbricata, cernua, foliis ovatis, petiolis utrinque mucronatis.

Tres has ſpecies, LINNAEUM ſi ſequimur, nullamque ſubdiviſionem facimus, optimo tamen conſilio ultimo loco in ſpecierum diſpoſitione fore poſitas perſuadeor, quo loco ſi ponantur, quum præterea ſpecifica definitio a calycis labio ſuperiore integerrimo ordiatur, ſtatim apparet, hac nota tres has ſolas ſpecies a reliquis omnibus recedere.

CYPERUS AEGYPTIACUS.

Horti Regii Pariſini.

Tab. III.

PLANTA. Graminea, recta, in latum expanſa, glaberrima, altitudine dodrantali.

* *Deſcenſus.*

RADIX. Nodoſa, fibroſa.

Aſcenſus.

CULMUS. Unicus, teres, enodis, albo-virideſcens, nitidus, leviſſime ſtriatus ita ut tactu modo ſtriae explorentur & viſum fere fugiant, aphyllus.

* *Frondeſcentia.*

FOLIA. Radicalia longiſſima, recurva, carinata, carina laevi, margine aculeis minutiſſimis, aciem oculi eludentibus, deorſum tendentibus.

* *Inflorescentia.*

FLORES. Spiculae multae, ovatae, flavo-ferrugineae, compactae, culmo medio inſident, easque ambit Involucrum hexaphyllum, maxime irregulare, foliolis canaliculatis, laevibus, minimo recto, pollicari, reliquis ſucceſſive majoribus, ut maximum tandem dodrantale fiat, deorſum flexis.

* *Fructificatio.*

CALYX. Spica diſtiche imbricata, ſquamis ovatis, plano-inflexis, acutiuſculis, flavo-ferrugineis.

COROLLA. Nulla.

STAMINA. Filamenta tria, alba, ſpica longiora, ſuſtinent antheras oblongas, ſulcatas, nutantes, flavas.

PISTILLUM. Germen parvum trigonum. Stylus minimus. Stigmata tria, longitudine ſpicae, capillaria.

PERICARPIUM. Nullum.

SEMEN. Unicum, triquetrum, acuminatum.

Habitat in Aegypto inferiori; per quatuordecim annos jam in Horto Pariſino colitur, ex quo Argentinenſem intravit, ubi per totam aeſtatem ſub dio, in olla tamen, laete floret, & verſus Septembrim ſemina perficit.

Sexta haecce *Cyperi* generis ſpecies culmo tereti inſtructa, nullo quidem propriiſſimo charactere a congeneribus differt, ſed diſtinguenda tamen facile notis junctis, quae vel ſingulae modo, vel adhuc aliis, in hac deficientibus characteribus combinatae, in reliquis redeunt ſpeciebus.

Sic differt *Cyperus articulatus*, culmo creberrime geniculato; *minimus* culmo ſpicas ſub apice ferente; *lateralis* culmis pluribus, ſetiformibus, ſpica laterali, *tenellus* culmo ſetaceo, ſpicis ſolitariis geminisque infra apicem culmi ſeſſilibus; *Monti*[1] umbella ſupradecompoſita. Erit ergo definitio ſpecifica *aegyptiaci*

1. *Cyperus Monti* omnino multis cum aegyptiaco characteribus convenit, ſed non modo ſpiculis in umbella ſupradecompoſita diſpoſitis, ſed & toto habitu quam maxime differt.

AEGYPTIACUS. C. Culmo tereti nudo, apice ſpiculis multis, compactis, involucro maximo foliisque recurvis.

MESEMBRYANTHEMUM CORDIFOLIUM.

Tab. I. *fig.* 5.

LINN. Suppl. Plant. p. 260.

PLANTA. Nitida, procumbens, herbacea, ſucculenta, punctis foveolas aemulantibus aſperſa quae lente viſa offerunt totidem guttulas roridas.

* *Deſcenſus.*

RADIX. Fibroſa.

* *Aſcenſus.*

CAULIS. Brevis, ſubteretiuſculus, digiti minimi craſſitie, unicus, viridis, utrinque ſulco exaratus.

RAMI. Plures, ſtatim ſupra terram egredientes, oppoſiti, in decurſu dichotomi, ramulo uno minori non ultra diviſo, facie caulis, pedales & ultra.

* *Frondeſcentia.*

FOLIA. Oppoſita, petiolata, petiolo ſubalato, ſubcordato-ovata, obtuſa, uninervia, viridia.

PETIOLUS. Horizontalis, folio dimidio brevior, de reliquo cauli conformis.

* *Infloreſcentia.*

FLORES. Solitarii, longe petiolati, erecti, locantur in ramorum dichotomia, alterni.

* *Fructificatio.*

CALYX. Perianthium monophyllum, inaequale, quadrifidum, tubulo craſſo, ventricoſo, foliolis duobus majoribus ovatis, minoribus cylindrico-acutis, baſi excavatis, de reliquo ſolidis, arcte flores amplectens, a germine augmento capiente dilatabile.

COROLLA

COROLLA. Supera, polypetala, petalis linearibus, laete rubris, baſi albicantibus.

STAMINA. Filamenta plura, alba, petalis connata; antheris flavicantibus.

PISTILLUM. Germen orbiculatum quadrifidum, rubeſcens, extus ſulcis notatum: Styli quinque, lineares.

PERICARPIUM. Carnoſum, viride, quadriloculare, continet

SEMINA. Plura.

Habitat ad Promontorium bonae ſpei; colitur abhinc aliquot annis in Horto Argentinenſi. Singularem circa ejus culturam praetermittere non poſſum obſervationem; ſpecimina ſcilicet quae in ollis reliquarum ſpecierum adinſtar magna cura ſervabantur, debili, pallido, marceſcente ſemper fuere habitu. Tentare aliquando placuit. Praefecto quomodo vigerent Africae ſucculentae incolae, rupi artificiali commiſſae ex cotaceis lapidibus exſtructae, ad muſcos, lichenes, aliasque plantas quae ſaxoſis delectantur alendas. Cum noſtro ergo Meſembryanthemo inter alia periculum fecit, & magnam partem lateris meridionalis duae minutae quae ei traditae fuerunt ſtirpes hodie obducunt, & laete virentibus late circum ſparſis foliis, elegantibus rubris floribus intermixtis oculos paſcunt; jam verno tempore flores in conſpectum prodiere, per totam aeſtatem duravere, & hoc ipſo Novembri menſe laete adhuc vegetat planta.

Deſcriptionem noſtram cum eis quae profert de ea LINNAEUS in Supplemento ſi comparo, concludo eum vivam illam non vidiſſe, nam tunc albis fore inſtructam corollis non autumaſſet, & certe ſingularem ſtructuram calycis deſcripſiſſet accuratius: fateor etiam me quid cum caulibus pedalibus velit ignorare, niſi error inde forſan originem duxerit, quod ramum ſiccum ſibi

tranſmiſſum caulem eſſe credidit. Specificam definitionem quod attinet; etiamſi planta ex numero earum ſpecierum eximenda ſit quae albis corollis gaudent (quo etiam ill. MURRAY amandavit, qui pariter haud florentem vidiſſe plantam videtur) & familiae rubris corollis gaudentium inſerenda, manere nihilo ſecius potuiſſet, quum in utraque familia vix alia foliis planis donata ſpecies occurat: ſed foliis cordatis, obtuſis non puto ſatis accurate definiri formam foliorum, neque etiam caules proſtrati dici poſſunt, quippe qui ex terra vix emergunt, uti jam dixi, ſed rami potius. Neque ineptam deſumi poſſe perſuadeor notam a calyce, cui ſimilem non modo habet alia ſpecies nulla, ſed qui quoque a generico charactere recedit.

Sequens ergo adaequatus eſſe ſpecificus ejus character videtur,

CORDIFOLIUM. M. calyce quadrifido, inaequali; foliis ovatis, ſubcordatis in petiolum decurrentibus, obtuſis, ramis proſtratis.

TAB. I.

Balz del. *Weis ſc.*

Balz del.

Weis ſc.

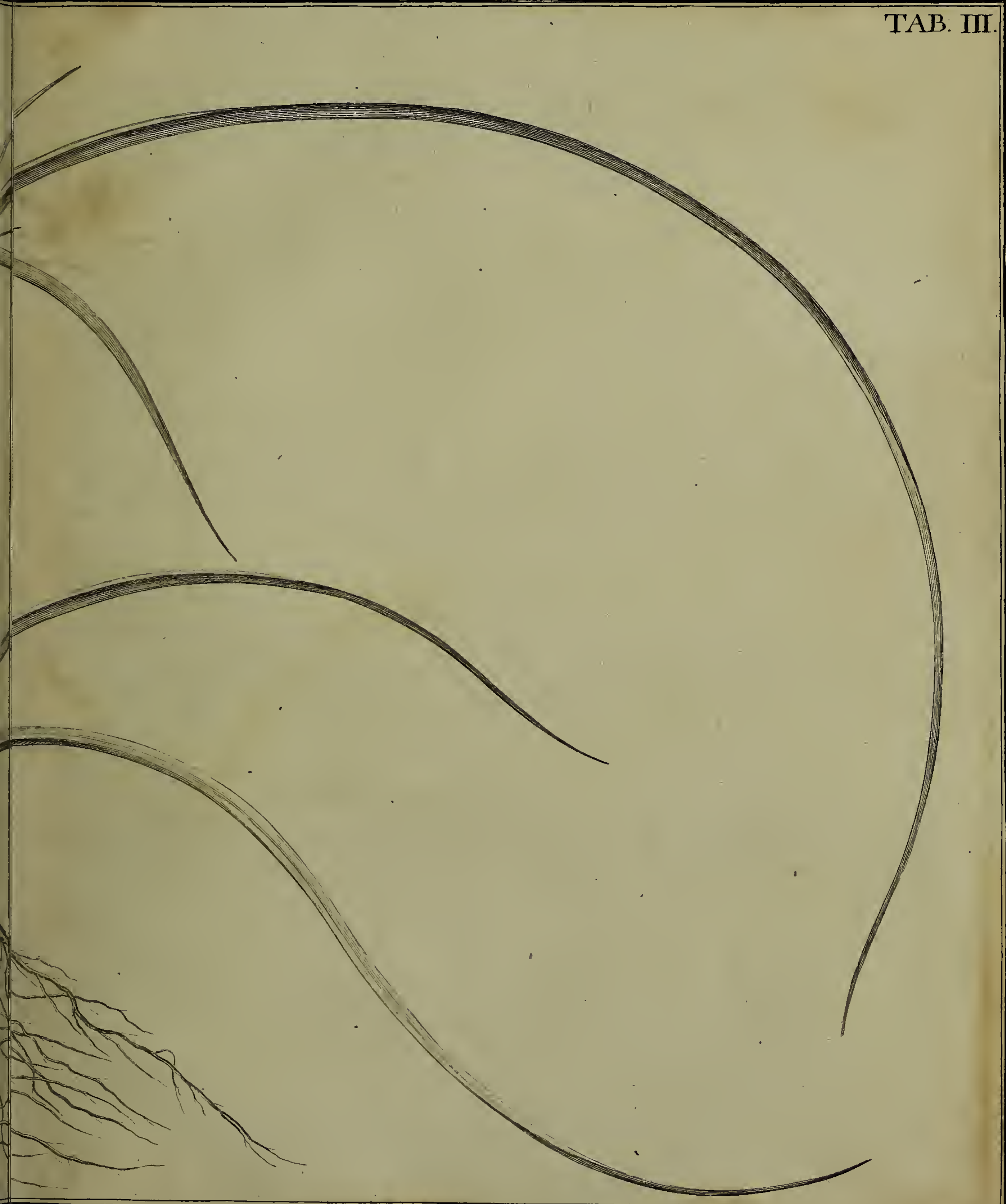
TAB. II.

Balz del.

TAB. III.

Weis ſc.